

<i>student</i>	<i>predmet</i>	<i>vježba</i>
Matea Grabić	GLUMA III; Lik	Biografija

Suosjećanje

Što raditi kada postanemo pristrani u radu na liku? Što više proučavam građu za biografiju koju sam odabrala – Anne Boleyn, zateknem se u situaciji u kojoj ja, Matea osjećam suosjećanje prema toj ženi i njenom životu, dok bi recimo Henrika VIII, da ga sada sretnem, mogla ozbiljno ispljuskat! Proučavajući njihov odnos ja vidim da su oni podjednako grijeshili ili činili dobro jedno drugome i jasno mi je da u odnosu ja-uloga ne smijem pristupati zauzimajući strane, općenito ni u životu ne funkcioniramo tako, nego objektivno sagledati njihov život, vidjeti koji dio njihovih života mene najviše dira, da bi o tome mogla progovoriti na sceni, situaciju koja unosi promjenu kada se sukobe dvije sile.

Pogrešne pretpostavke

Nakon prvog susreta sa vama iskristalizirale su mi se dvije pogrešne pretpostavke, tj. problemčiči s kojima sam se borila i na prvoj godini, ali ih nisam tada mogla ovako racionalno komentirati. Naime, riječ je o mom odnosu prema radu i samoj sebi, tj. o situacijama u kojima sam ja svjesna da je u životu, a tako i na sceni, sasvim normalno pogriješiti jer na greškama i učimo ali ne mogu se ne ljutiti na sebe kada to isto napravim na sceni, jer mi se javlja osjećaj da nisam dovoljno iskoristila probu i da trebam više raditi, ali me u drugu ruku takve situacije podižu da ponovno probam dok ne očistim zadatak barem do "nekog" kraja. Uz to se često javlja situacija u kojoj ja jednostavno ne znam pustiti neke situacije, scene i uzeti si pauzu, nego "drvim i dumam" o tome da to postane psihičko opterećenje i javlja se u obliku problema, iako to zapravo nije. Druga pogrešna pretpostavka vezana je uz moje poimanje događaja i sukoba. Primjetila sam da podsvjesno težim tome da to bude neki veliki sukob, velika moralna dilema, hodajuća tragedija i onda sam shvatila da je i najmanja promjena na sceni uočljiva i dopire do

gledaoca, pogotovo ona koja vodi na bolje, a i mi koji igramo ju osjetimo jer i u životu sreća je u malim stvarima, one diraju našu bit, srž. Mislim da je to potjecalo iz nejasno shvaćenog pojma sukob.

Piskutanje

Radni procesi u kojima sudjelujem je jedan s Mirelom – bojanje kože, za koji smo uspjeli krenuti u pisanje scenarija i rekao mi je da vam je poslao ono što smo danas isprobali. Ono što mi predstavlja problem, a najviše se očitivalo u ovoj sceni, jer je ona prvo u što smo se upustili je moje piskutanje, cvrkutanje... kako god, dođe na ista tri tona! Ja sam se s tim susrela i prošle godine, tj. tada sam to prvi put čula (čula sebe kada govorim na sceni) i osvijestila to. Zanima me je 'l vi imate neke posebne vježbe ili da se koncentriram na one vježbe što smo radili s profesoricom Dašić?? Skužila sam da kada radimo vježbe artikulacije s Profesoricom i kada sam koncentrirana na govor, da pronalazim svoju sredinu i održavam ju, a čim stanem na scenu i radim još neke radnje, ne mislim na govor i automatski sve pobjegne gore, pogotovo kada još nije sve u sceni definirano. A onda opet u drugu ruku, kada sam u sceni sa Selmom (radni proces - dimnjačarka) i imam svijest o tome da je to žena s malo dubljim glasom, ne bježim u visine, nego mi se nekad čak dogodi da pobjegne i ispod sredine pa zvuči "nakaradno".

Hvala na slušanju! Matea